

Downloaded via the EU tax law app / web

WYROK TRYBUNA?U (trzecia izba)

z dnia 29 listopada 2012 r.(*)

Dyrektywa 2006/112/WE – Podatek od warto?ci dodanej – Artyku?y 167, 168 i 185 – Prawo do odliczenia – Korekta odlicze? – Nabycie dzia?ki i stoj?cych na niej budynków w celu rozebrania tych?e budynków i realizacji projektu budowlanego na tej?e dzia?ce

W sprawie C-257/11

maj?cej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, z?o?ony przez Curtea de Apel Bucure?ti (Rumunia) postanowieniem z dnia 20 grudnia 2010 r., które wp?yn??o do Trybuna?u w dniu 26 maja 2011 r., w post?powaniu:

SC Gran Via Moine?ti SRL

przeciwko

Agen?ia Na?ional? de Administrare Fiscal? (ANAF),

Administra?ia Finan?elor Publice Bucure?ti Sector 1,

TRYBUNA? (trzecia izba),

w sk?adzie: R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), pe?ni?cy obowi?zki prezesa trzeciej izby, K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský i T. von Danwitz, s?dziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: R. ?ere?, administrator,

uwzgl?dniaj?c pisemny etap post?powania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 21 czerwca 2012 r.,

rozwa?ywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu SC Gran Via Moine?ti SRL przez A. Leftera, V. R?doia oraz M. Mitroia, avoca?i,
- w imieniu rz?du rumu?skiego przez R.H. Radu, R.I. Munteanu oraz I. Bar?, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez C. Soulay oraz L. Bouyon, dzia?aj?ce w charakterze pe?nomocników,

podj?wszy, po wys?uchaniu rzecznika generalnego, decyzj? o rozstrzygni?ciu sprawy bez opinii, wydaje nast?puj?cy

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wyk?adni art. 167, 168 i art. 185 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego

systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką SC Gran Via Moinești SRL (zwaną dalej „GVM”) a Agencją Națională de Administrare Fiscală (ANAF) (krajową agencją administracji podatkowej, zwaną dalej „ANAF”) oraz Administrația Finanțelor Publice București Sector 1 (administracją finansów publicznych dla sektora 1 miasta Bukaresztu, zwaną dalej „AFP”) w przedmiocie opodatkowania spółki GVM podatkiem od wartości dodanej (zwanym dalej „podatkiem VAT”) z powodu nabycia działki i wzniesionych na niej budynków w celu realizacji projektu budowlanego.

Ramy prawne

3 Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112:

„»Podatnikiem« jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

»Działalność gospodarcza« obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu [wykorzystywanie majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu stałego dochodu]”.

4 Artykuł 167 tej dyrektywy stanowi:

„Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje się wymagalny”.

5 Artykuł 168 rzeczony dyrektywy stanowi:

„Jeżeli towary i usługi wykorzystywane są na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika, podatnik jest uprawniony, w państwie członkowskim, w którym dokonuje tych transakcji, do odliczenia następujących kwot od kwoty VAT, którą jest zobowiązany zapłacić:

a) [podatku] VAT należnego lub zapłaconego w tym państwie członkowskim od towarów i usług, które zostały mu dostarczone lub które mają być mu dostarczone przez innego podatnika;

[...]”.

6 Artykuł 184 tej dyrektywy stanowi:

„Wstępne odliczenie podlega korekcie, jeżeli jego kwota jest wyższa lub niższa od kwoty odliczenia przysługującej podatnikowi”.

7 Artykuł 185 dyrektywy 2006/112 ma następujące brzmienie:

„1. Korekta jest dokonywana w szczególności, w przypadku gdy po złożeniu deklaracji [podatku] VAT nastąpi zmiana czynników uwzględnianych przy określeniu kwoty odliczenia, na przykład w przypadku anulowania zakupów lub uzyskania obniżek ceny.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 korekta nie jest dokonywana w przypadkach transakcji w całości lub częściowo niezapłaconych, w przypadku należycie udokumentowanego lub potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży w całości oraz w przypadku towarów

przeznaczonych do przekazywania jako prezenty o małej wartości i próbki, o których mowa w art. 16.

Państwa członkowskie mogą jednakże wymagać dokonania korekty w przypadku transakcji całościowo lub częściowo niezapłaconych oraz w przypadku kradzieży”.

8 Zgodnie z art. 186 rzeczony dyrektywy państwa członkowskie określają szczegółowe przepisy wykonawcze dla jej art. 184 i 185.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

9 W drodze zawartej w dniu 16 marca 2007 r. umowy kupna-sprzedaży GVM nabyła działkę i stojące na niej budynki.

10 Na mocy tej umowy na GVM przeniesione zostało również pozwolenie na rozbiórkę tych budynków.

11 Na podstawie tegoż pozwolenia GVM przeprowadziła prace rozbiórcze, z których protokół spisano w dniu 30 września 2008 r.

12 Ponadto w dniu 16 kwietnia 2008 r. spółce GVM wydano wypis z planu zagospodarowania przestrzennego w celu uzyskania pozwolenia na budowę kompleksu mieszkaniowego na omawianej działce.

13 GVM odliczyła podatek VAT dotyczący całej nabytej działki i wszystkich budynków oraz sporządziła deklarację podatku VAT wpisaną do rejestru AFP w dniu 27 października 2008 r. i wskazując negatywne saldo z opcji zwrotu.

14 W następstwie kontroli podatkowej przeprowadzonej w dniu 8 maja 2009 r. AFP sporządziła sprawozdanie z inspekcji podatkowej, a następnie w dniu 12 maja wydała decyzję podatkową, wedle której z uwagi na rozbiórkę rzeczonych budynków należało dokonać korekty odliczonego przez GVM podatku VAT dotyczącego rozebranych budynków.

15 W zażaleniu wniesionym w dniu 19 czerwca 2009 r. GVM zażądała stwierdzenia nieważności sprawozdania z inspekcji podatkowej i tejże decyzji podatkowej, podnosząc, że jej zamiarem było nabycie omawianej działki wyłącznie w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego i że w tym kontekście nabycie budynków stojących na tej działce było nie do uniknięcia. W konsekwencji GVM nie dokonała korekty podatku VAT związanego z nabyciem tych budynków, który został początkowo odliczony, gdyż rozbiórka tych budynków była częścią planu inwestycji, a nowy projekt mieszkaniowy miał być wykorzystywany do dokonywania transakcji podlegających opodatkowaniu.

16 W decyzji z dnia 11 września 2009 r. ANAF oddaliła to zażalenie z uzasadnieniem, że GVM niezgodnie z prawem odliczyła podatek VAT dotyczący wspomnianych budynków, ponieważ spółka ta nabyła je nie w celu dokonywania transakcji podlegających opodatkowaniu, lecz jedynie w celu ich rozebrania. W tym względzie ANAF wskazuje, że budynki te zostały zaklasyfikowane jako zapasy, a nie jako środki trwałe.

17 W skardze wniesionej w dniu 8 października 2009 r. do sądu odsyłającego GVM zażądała stwierdzenia nieważności rzeczony decyzji oraz sprawozdania z inspekcji podatkowej z dnia 8 maja 2009 r., a także decyzji podatkowej wydanej przez AFP w dniu 12 maja 2009 r.

18 W tych okolicznościach Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami

prejudycjalnymi:

„1) Czy w świetle art. 167 i 168 dyrektywy [2006/112] nabycie przez spółkę handlową bądź inną osobę prawną podatnikiem podatku VAT przeznaczonych do rozbiórki budynków wraz z działką w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego może stanowić czynność przygotowawczą jako wydatek inwestycyjny skutkujący wzniesieniem kompleksu mieszkaniowego, uprawniająca do skorzystania z odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem budynków?

2) Czy w świetle art. 185 ust. 2 dyrektywy [2006/112] rozbiórka budynków przeznaczonych do rozbioru nabytych razem z działką w celu wzniesienia na niej kompleksu mieszkaniowego wymaga dokonania korekty podatku VAT związanego z nabyciem takich budynków?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

19 W swym pierwszym pytaniu sąd odsyłający stara się zasadniczo ustalić, czy wykładni art. 167 i 168 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, że spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tej samej działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

20 Należy przypomnieć, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawo podatników do odliczenia od podatku VAT, który są zobowiązani zapłacić, podatku VAT należnego lub zapłaconego z tytułu towarów i usług otrzymanych przez nich stanowi zasadę podstawową wspólnego systemu podatku VAT ustanowionego przez ustawodawcę Unii (wyrok z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawach połączonych C-80/11 i C-142/11 Mahagében i Dávid, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

21 Trybunał wielokrotnie orzeka w tym zakresie, że prawo do odliczenia przewidziane w art. 167 i nast. dyrektywy 2006/112 stanowi integralny część mechanizmu podatku VAT i co do zasady nie podlega ograniczeniu. W szczególności przysuguje ono natychmiast w stosunku do każdego podatku obciążającego transakcje powodujące naliczenie podatku (zob. w szczególności wyroki: z dnia 21 marca 2000 r. w sprawach połączonych od C-110/98 do C-147/98 Gabalfrisa i in., Rec. s. I-1577, pkt 43; z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie C-63/04 Centralan Property, Zb.Orz. s. I-11087, pkt 50; z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawach połączonych C-439/04 i C-440/04 Kittel i Recolta Recycling, Zb.Orz. s. I-6161, pkt 47; a także ww. wyrok w sprawach połączonych Mahagében i Dávid, pkt 38).

22 System odliczeń ma bowiem na celu całkowite uwolnienie przedsiębiorcy od ciężaru podatku VAT należnego lub zapłaconego w ramach każdej działalności gospodarczej tego przedsiębiorcy. Wspólny system podatku VAT gwarantuje w ten sposób w zakresie ciężaru podatku neutralność wszystkich rodzajów działalności gospodarczej – niezależnie od jej celu lub wyników – pod warunkiem że co do zasady ona sama podlega opodatkowaniu podatkiem VAT (zob. wyroki: z dnia 14 lutego 1985 r. w sprawie 268/83 Rompelman, Rec. s. 655, pkt 19; z dnia 15 stycznia 1998 r. w sprawie C-37/95 Ghent Coal Terminal, Rec. s. I-1, pkt 15; ww. wyrok w sprawach połączonych Gabalfrisa i in., pkt 44; wyrok z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-32/03 Fini H, Zb.Orz. s. I-1599, pkt 25; ww. wyroki: w sprawie Centralan Property, pkt 51; a także w sprawach połączonych Mahagében i Dávid, pkt 39).

23 Z brzmienia art. 168 dyrektywy 2006/112 wynika, że aby osoba zainteresowana była uprawniona do odliczenia, po pierwsze, musi ona być „podatnikiem” w rozumieniu tej dyrektywy, a po drugie, dane towary i usługi musiały być używane na potrzeby opodatkowanych transakcji

(zob. ww. wyrok w sprawie Centralan Property, pkt 52).

24 Zgodnie z art. 9 ust. 1 rzezoney dyrektywy poj?cie podatnika jest zdefiniowane w powi?zaniu z poj?ciem dzia?alno?ci gospodarczej (zob. ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 19).

25 W tym wzgl?dzie nale?y przypomnie?, i? jednostka, która nabywa dobra na potrzeby dzia?alno?ci gospodarczej w rozumieniu tego przepisu, czyni to w charakterze podatnika, nawet je?li dobra te nie s? bezpo?rednio wykorzystywane do celów tej dzia?alno?ci gospodarczej (zob. wyrok z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie C-97/90 Lennartz, Rec. s. I-3795, pkt 14).

26 Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u na dzia?alno?? gospodarcz?, o której mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112, mo?e sk?ada? si? wiele nast?puj?cych po sobie czynno?ci, spo?ród których czynno?ci przygotowawcze, takie jak nabycie ?rodków trwa?ych, a zatem nabycie nieruchomo?ci, powinny by? zaliczane do dzia?alno?ci gospodarczej (zob. ww. wyroki: w sprawie Rompelman, pkt 22; w sprawie Lennartz, pkt 13; wyrok z dnia 29 lutego 1996 r. w sprawie C-110/94 INZO, Rec. s. I-857, pkt 15; a tak?e ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 21, 22). Ka?dy podmiot wykonuj?cy czynno?ci przygotowawcze jest w konsekwencji uznawany za podatnika w rozumieniu tego przepisu i ma prawo do odliczenia podatku VAT (ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 22).

27 Ponadto podmiot dokonuj?cy wydatków inwestycyjnych z potwierdzonym przez obiektywne okoliczno?ci zamiarem wykonywania dzia?alno?ci gospodarczej w rozumieniu rzezoney art. 9 ust. 1 nale?y uwa?a? za podatnika. Dzia?aj?c w takim charakterze, ma on zatem zgodnie z art. 167 i nast. dyrektywy 2006/112 prawo do natychmiastowego odliczenia podatku VAT nale?nego lub zap?aconego od inwestycji dokonanych na potrzeby transakcji, jakich zamierza dokona? i które uprawniaj? do odliczenia (zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie Rompelman, pkt 23, 24; w sprawie INZO, pkt 16, 17; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 17; w sprawach po??czonych Gabalfrisa i in., pkt 47; a tak?e wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-400/98 Breitsohl, Rec. s. I-4321, pkt 34).

28 Z powy?szego wynika, i? to w?a?nie nabycie dobra przez podatnika dzia?aj?cego w takim charakterze determinuje stosowanie systemu podatku VAT i w konsekwencji – stosowanie mechanizmu odliczenia. Faktyczne lub zamierzone wykorzystywanie dobra lub us?ugi determinuje jedynie zakres pocz?tkowego odliczenia, do którego podatnik ma prawo na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112, oraz zakres ewentualnych korekt w pó?niejszym okresie, które musz? by? dokonane w warunkach przewidzianych w art. 184 i nast. tej?e dyrektywy (zob. ww. wyroki: w sprawie Lennartz, pkt 15; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 18; wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-396/98 Schlo?strasse, Rec. s. I-4279, pkt 37; ww. wyroki: w sprawie Breitsohl, pkt 35; w sprawie Centralan Property, pkt 54; wyrok z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie C-118/11 Eon Aset Menidjmunt, pkt 57; wyrok z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie C-334/10 X, pkt 17).

29 W tym kontek?cie Trybuna? orzek?, ?e gdy nie dosz?o do oszustwa lub nadu?ycia i z zastrze?eniem ewentualnych korekt zgodnych z warunkami przewidzianymi w art. 185 dyrektywy 2006/112, raz nabyte prawo do odliczenia trwa, chocia?by nawet zamierzona dzia?alno?? gospodarcza nie zaowocowa?a transakcjami podlegaj?cymi opodatkowaniu (zob. ww. wyroki: w sprawie INZO, pkt 20, 21; w sprawie Ghent Coal Terminal, pkt 19–23; w sprawie Schlo?strasse, pkt 42; wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-98/98 Midland Bank, Rec. s. I-4177, pkt 22; ww. wyrok w sprawie Fini H, pkt 22).

30 Je?eli chodzi o spór zawis?y przed s?dem odsy?aj?cym, z akt wynika, i? nabycie przez GVM dzia?ki i spornych w post?powaniu g?ównym budynków stanowi czynno?? przygotowawcz? maj?c? na celu, o czym ?wiadczy wydanie pozwolenia na budow? wspomnianego w pkt 12 niniejszego wyroku, wzniesienie kompleksu mieszkaniowego na potrzeby dzia?alno?ci

deweloperskiej tej spółki.

31 Dokonując tego nabycia, GVM wykonuje zatem działanie? gospodarcz? jako podatnik w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112.

32 Je?eli chodzi o drugi warunek przypomniany w pkt 23 niniejszego wyroku, a mianowicie u?ywanie towarów i us?ug nabytych na wcze?niejszym etapie na potrzeby transakcji opodatkowanych na pó?niejszym etapie, z akt sprawy wynika, ?e od momentu nabycia dzia?ki i spornych w post?powaniu g?ównym budynków GVM przejawia?a zamiar rozebrania tych budynków po to, by wznie?? na tej dzia?ce kompleks mieszkaniowy.

33 Zamiar ten potwierdzi?y obiektywne okoliczno?ci, poniewa? wraz z nabyciem przez GVM spornych w post?powaniu g?ównym budynków przeniesione zosta?o na ni? pozwolenie na rozbiórk? i nawet jeszcze przed sporządzeniem deklaracji podatku VAT spółka ta przeprowadzi?a prace rozbiorcze tych budynków oraz wydano jej wypis z planu zagospodarowania przestrzennego w celu uzyskania pozwolenia na budow? rzeczonoego kompleksu mieszkaniowego.

34 Jednak?e w takich okoliczno?ciach wspomniany zamiar nie skutkuje pozbawieniem spółki GVM prawa do odliczenia podatku VAT zwi?zanego z nabyciem spornych w post?powaniu g?ównym budynków.

35 Budynki te zosta?y bowiem nabyte wraz z dzia?k?, na której sta?y i która w dalszym ci?gu by?a wykorzystywana przez GVM na potrzeby podlegaj?cych opodatkowaniu transakcji tej spółki. W tych okoliczno?ciach zast?pienie przestarza?ych struktur nowocze?niejszymi budynkami, a w konsekwencji wykorzystanie tych ostatnich do czynno?ci podlegaj?cych opodatkowaniu na pó?niejszym etapie obrotu, w ?aden sposób nie przerywa bezpo?redniego zwi?zku istniej?cego pomi?dzy nabyciem danych budynków na wcze?niejszym etapie obrotu z jednej strony a dzia?alno?ci? gospodarcz? prowadzon? nast?pnie przez podatnika z drugiej strony. Nabycie tych nieruchomości, a nast?pnie ich zniszczenie w celu wzniesienia bardziej nowoczesnych struktur mo?e zatem by? uwa?ane za szereg powi?zanych czynno?ci, których przedmiotem jest dokonanie czynno?ci podlegaj?cych opodatkowaniu na tej samej podstawie co zakup nowych nieruchomości i ich bezpo?rednie wykorzystanie (zob. wyrok z dnia 18 pa?dziernika 2012 r. w sprawie C-234/11 TEC Chaskowo, pkt 34).

36 W tych okoliczno?ciach na pierwsze pytanie nale?y odpowiedzie?, ?e wyk?adni art. 167 i 168 dyrektywy 2006/112 nale?y dokonywa? w ten sposób, i? w okoliczno?ciach takich jak w post?powaniu g?ównym spółka, która naby?a dzia?k? i stoj?ce na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tej?e dzia?ce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku VAT zwi?zanego z nabyciem rzeczonych budynków.

W przedmiocie pytania drugiego

37 W swym drugim pytaniu s?d odsy?aj?cy stara si? w istocie ustali?, czy wyk?adni art. 185 dyrektywy 2006/112 nale?y dokonywa? w ten sposób, i? rozbiórka budynków stoj?cych na dzia?ce, nabytych w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, poci?ga za sob? korekt? pierwotnie dokonanego odliczenia podatku VAT zwi?zanego z nabyciem rzeczonych budynków.

38 W tym wzgl?dzie nale?y przypomnie?, i? zgodnie z orzecnictwem Trybuna?u zasady przewidziane w zakresie korekty odlicze? stanowi? zasadniczy element systemu ustanowionego przez dyrektyw? 2006/112, gdy? maj? na celu zapewnienie dok?adno?ci odlicze?, i co za tym idzie, neutralno?ci obci?żenia podatkowego (zob. wyrok z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie C-184/04 Uudenkaupungin kaupunki, Zb.Orz. s. I-3039, pkt 26). Dyrektywa ta ma równie? na celu

ustanowienie poprzez te zasady ścisłego i bezpośredniego związku pomiędzy prawem do odliczenia naliczonego podatku VAT a wykorzystaniem danych towarów i usług do transakcji, od których należy jest podatek (zob. ww. wyroki: w sprawie Centralan Property, pkt 57; w sprawie TEC Chaskowo, pkt 31).

39 Przewidziany przez rzeczony dyrektyw 2006/112 mechanizm korekty stanowi bowiem integralną część ustanowionego przez nią systemu odliczenia podatku VAT (zob. ww. wyrok w sprawie TEC Chaskowo, pkt 30).

40 W odniesieniu do powstania ewentualnego obowiązku korekty dokonanego odliczenia naliczonego podatku VAT art. 185 ust. 1 rzeczony dyrektywy ustanawia zasadę, zgodnie z którą taka korekta jest dokonywana w szczególności w przypadku, gdy po złożeniu deklaracji podatku VAT nastąpi zmiana czynników uwzględnianych przy określeniu kwoty odliczenia (zob. ww. wyrok w sprawie TEC Chaskowo, pkt 32).

41 Tymczasem w przypadku sporu zawisłego przed sądem odsyłającym rozbiórka budynków, których dotyczy postępowanie główne, nie stanowi zmiany w rozumieniu wspomnianego art. 185 ust. 1, ponieważ – jak wynika to z pkt 32–35 niniejszego wyroku – GVM przewidywała tę rozbiórkę od momentu nabycia tych budynków.

42 W tych okolicznościach na drugie pytanie należy odpowiedzieć, że wykadni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, i? w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

W przedmiocie kosztów

43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

1) **Wykadni art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, i? w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tejże działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.**

2) **Wykadni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, i? w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.**

Podpisy

* Język postępowania: rumuński.